







## విజ్ఞప్తి.

- నే. ఇందుగలపద్యములు విన్నవించిందతాప్తు  
అతిశయోక్తులతో మెచ్చుకొనుచున్న  
కొంచెమైన గుణంబుండునంచు  
యీ “కవిహృదయము” ను బ్రకటించినాడ.
- తే. పొగడు నొక్కండు మఱొకండు తెగడుచుండు  
నఖిలజనులను మెప్పింప నలవియగునె  
ధాతకై నను మఱి వానితాతకై న  
నందుచేజంకుటుచితంబె? యదియఁగాక  
కాకిపిల్ల కాకి ముద్దుగాదె యెపుడు.
- తే. పోతన కృతిపతియగుటచేతనేమొ  
దీని ముద్రితంబొనరింపఁబూనె నెలమి  
నమల చెలికాని లచ్చరాయ రసికుండు  
తన మహాదార్యమునకు నిదర్శనముగ.
- సీ. జాహ్నవీమాహాత్యు సత్ప్రబంధంబును  
వాఙ్మీకిచరితయన్పొధకృతిని

విందాపరిణయాభ్యు వెలుయుదాని  
 శ్రీరంగమాహాశ్మయ భూరికావ్యంబును  
 శతకరత్నంబైన చంద్రదూతఁ  
 గ్రమ సీమంతినీకల్యాణకావ్యంబు  
 మఱి రంగనాథ రామాయణంబు

గీ. నింక నట్టి యముద్రితహృదయకావ్య  
 శతకరాజంబు లెన్నెన్నో సముచితమతి  
 నచ్చవేయించి ప్రకటించు లచ్చరావు  
 నిరుప మాంధ్రసారస్వశోధరణ దివ్య  
 కార్యనిరతుండు వంద్యుండుగాఁడె మనకు.

పే. ఆంధ్రపరిశోధన ఘన కార్యాలయమును  
 తదధిపతిని, సమస్త సత్కవివరులను  
 దేశభక్తుల, వాశీర్వదించుఁగాత  
 సకలహృద్యర్థి శ్రీరామచంద్రమూర్తి.

పితాపురము.

17-12-1922.

జనమంచి సీతారామస్వామి.

అంకితము.

గీ. కృష్ణముఖవేణురవమంత హృద్యమైన  
శ్రీమదాంధ్రభాగవతంబుఁ జేసినట్టి  
మహిత బమ్మెరపోతనామాత్యకవికి  
నంకితమొనర్తు నీపాత్ర మమితభక్తిఁ  
జంద్రునకు నూలిపోగను సరణిగాఁగ.



ఓం.

## కవిహృదయము:

ఆ. సరసముగఁ దనంత సంప్రాప్తమైనట్టి  
కడుసుఖంబుఁ గూర్పఁగలదు కవిత  
బల్మి నీడ్వఁబడినవనిత యిట్లబ్బిన  
కవితవలన హాయి గలుగఁబోదు.

1

ఓ

ఆ. రసమే కావ్యకాంతప్రాణంబుగావున  
రసవిహీనమైన గ్రంథమేల  
తాతిబామ్మ పైకి రమ్యమైయున్నను  
కామి కేమిసుఖముఁ గలుగఁజేయు.

2

ఓ

ఆ. పద్య మెంతమంచి భావంబుగలదైన  
మధురశైలిగాని మధురమగునె  
గార్దభస్వరమునగానపండితుపాట  
యెట్టిశ్రోతకైన హృద్యమగునె.

3



ఆ. కావ్యశైలియెంత కమనీయమైనను  
 భావగరిమలేక భవ్యమగునె  
 పయిమెఱుగులు చూపు ప్రౌఢవేశ్యయైన  
 గనునె కులసతిగను గౌరవంబు. 4



తే. రమ్యభావములుగలిగి రమ్యశైలి  
 నలరు సత్కావ్య మెల్లర నలరజేయు  
 గావుననె పోతనార్యుని కవితయంత  
 సర్వజనరంజకంబై ప్రశస్తికెక్కె. 5



తే. ఆంధ్రభాగవతంబునే యాంధ్రులైన  
 నెన్నిసారులు చదివిన దృష్టిలేక  
 మఱొకమాట, మఱొకమాట, మఱొకమాట  
 చదువకుండ విడిచిపెట్టుకాలునొక్కొక్క ! 6

తే. అపని నెవనికి దాసోహమననిచుకవి  
 రహి స్వశంత్రశయనెడు స్వర్గముననుండి  
 పరమకవితా ధాన్యస్థి గురిసికురిసి  
 అందఱకు నుపకారిగఱా నబ్బురముగ !

7



తే. ధరణి సామ్రాజ్యధౌరేయు శిరములోనఁ  
 దేళ్లు జెట్టులుఁ బ్రాకెడి నెల్లవుచును ;  
 మహితకవితాధినాథుని మాళియందు  
 విమలభావతరంగిణి వెల్లివిరియు.

8



ఆ. తప్పులున్నవంచు ధాత్రి నేకవిన్నెన  
 దెప్పిపొడుచుటెంతో తప్పునుండి  
 యొక్కతప్పులేక యుండు కవితయందు  
 నొక్కసుగుణమైన నుండదేమొ.

9

తే. ఎంతగొప్పకవితనైన నేదో దోష  
మగపడునుగానఁ గృతిదూష్యమనఁగఁదగునె  
నిండు శశియందుఁ గానంత నీలముండు  
నంతమాత్ర నతఁడుగాఁడె యమృతకరుఁడు. 10



తే. రసము ప్రవహింపకుండ నొక్కనమయూన  
వ్యాకరణ మడ్డపడఁబోయినపుడు దాని  
నవలకును ద్రోసివేయుటె యవసరంబు  
గాని, రసముఁబోఁగొట్టుట కవితచేటు. 11



తే. వ్యాకరణము కవితకత్తవంటి చాటఁ  
బరుషభాషలనాడక సరసలీల  
దాని సవరించుచున్నఁ గృతార్థయగును  
గానిచోఁ గోడలికిఁ బ్రాణహనిగల్గు. 12

తే. సగముచచ్చినఁగాని చేసాఁపబోఁడు  
 పూర్తిగాఁజచ్చలేదను ముక్కవిన్న  
 యాచనముచేయవలసినయట్టి సుకవి  
 బాధ వర్ణింపనలవియై బ్రహ్మకై న. 13

శ్లో

ఆ. రాజు నాశ్రయించు ప్రకటకవియుఁగూడఁ  
 బరుల కవితమెచ్చి పలుకరాదు  
 పలికియుండినఁ దనపని సున్నగావచ్చుఁ  
 బలుకకున్నఁ గవుల కలుకవొడము. 14

శ్లో

ఆ. ధరణివిభుఁడు నవ్వఁ దాను నవ్వవలయు  
 నేడ్చినేని తాను నేడ్వవలయుఁ  
 జవటమాటయన్న సరసోక్తియనవలె  
 గడుపుకొఱకుఁ బొట్లు పడెడువాఁడు. 15

ఆ. కవితలోనిరసము గ్రహింపలేకయు  
 ధనముఁ గవికినొసఁగు ధనికుకంటఁ  
 గవితలోనిగుణముఁ గాంచి చేతులుమోడ్చు  
 బీదవాఁడె ఘనుఁడు వేయిరెట్లు. 16



ఆ. నవరసముల నేది మివులఁ బ్రశస్తమొ  
 నిర్ణయింపఁగలమె నిశ్చయముగ  
 నొకనికిష్టమైనదిఁక నొక్కనికిఁగాదు  
 భిన్నరుచులు జగతి వెలసియుంట. 17



తే. కొత్తిమిరియన్నఁ బ్రాణంబు కొందఱకును  
 నల్లకంపు చీయని కొందఱొల్లకుండు  
 ఉల్లిపాయలుగన్న నోరూరునొకని  
 కేవలపది మొగములుత్రిపు నింకొకండు. 18

తే. పరమశృంగారభరిత ప్రబంధమన్న  
 ననుపమానందదాయకమనునొకండు  
 ప్రకటవీరరసాంచితగ్రంథమన్న  
 నిరుపమోల్లాసకరమను మఱియొకండు. 19



ఆ. ఏరసంబుఁ జెప్పనెంచినఁ దనకృతి  
 నారసంబు పాఠకాళి మనసు  
 లంకు వెల్లివిరియునట్లు చేయఁగలుగు  
 ధన్యుడె కవియనఁగఁ దగినవాఁడు. 20



ఆ, సృష్టిలేనిదాని సృష్టింపఁగలవాఁడు  
 కమలజండుగాని కవివరుండె ?  
 ఉన్నదానిమాత్ర మొప్పెనగఱిఁదల్చి  
 కవిత విశ్వమునుకమలము గాఁలు. 21

తే. పచ్చికూరలఁ గైకొని వంటవాఁడు  
 తగిసరీతిని లవణాదిద్రవ్యములను  
 గలిపి కమ్మని భక్ష్యంబుగానొనర్చు  
 నట్లే కవియును గావ్యంబు సమరజేయు. 22



తే. రవియుఁ గాంచఁగలేని వస్తువునుగూడఁ  
 గజియె భావనాశక్తిచేఁ గాంచఁజాలి  
 కావ్యమునఁ బ్రదర్శించును గ్రమమై లిఁ  
 జిత్రీకుఁడు చిత్రరచనంబుఁ జేయునట్లు. 23



తే. నిన్నెఱుంగను పోపొమ్మని నిజవిభుండు  
 పలుక నెట్టులుండెనొ శకుంతలమనస్సు  
 కారీదాసమహాకవి కనులతోడఁ  
 గాంచినాఁడె భావనచే గ్రహించెఁగాని. 24

ఆ. ఎవని కెంతబుద్ధి యీశ్వరుంపిచ్చెనో  
 వానిఁబట్టియుండు వానికవిత  
 సిండికొంచెమున్నఁ బెద్దరొట్టెయగునె  
 యెంతశ్రమమువడ్డ నంతెగాక.

25

ॐ

ఆ. తుక్కుపుస్తకములు పెక్కొనర్చుటకంటె  
 నుత్తమమగుగ్రంథ మొకటేమేలు  
 గొడ్డుగేదెలెన్నో దొడ్డినింపుటకంటె  
 బాలయావాకండే మేలుగాదె.

26

ॐ

తే. పచ్చిబూతులచే నింతఁబడిన కావ్య  
 మతుల శృంగారభూయిష్టమనఁగఁదగిన  
 నిచ్చవచ్చినగతి బూతులెన్నోయాడు  
 పసులకాపరులందఱుఁ బ్రాధికపులె.

27



ఆ. సతియుఁ బతియుఁ దమిని శయనగృహముఁ జేరి  
 రతులఁబెనఁగినట్టి గతులనెల్ల  
 జట్టబయలుచేసి వర్ణించి చెప్పిన  
 రోతగలుగుఁగాని వీరితియగునె. 28



తే. ఏవో మోటువాక్యముల నవ్వించు కవిత  
 హాస్యభరితంబుగాక హాస్యాస్పదముగుఁ  
 బ్రజల నెట్లా నవ్వించుటే ప్రజ్ఞయైనఁ  
 బగటివేషగాండ్రొందఱుఁ బ్రాధికపుత. 29



తే. రాత్రి యేదోవిశేషంబు ప్రాప్తమయ్యె  
 గోమలికని ప్రభావతిఁగూర్చి హంసి  
 యనికచతురతఁ బరిహాసమాడెనంట  
 ఔర ! రసమన్న నీసామ్య సూరనార్య. 30

ఆ. హద్దుమీఱినడచునట్టి జవ్వను లెప్పు  
 నార్యజనులనింద నందునట్లే  
 మృదుతదప్పివట్టి శృంగారహాస్యముల్  
 ప్రాజ్ఞజనులగర్వం బడసితీటు.

31

ఓ

తే. కావ్యనాటకకర్తలె కవులుగాని  
 శతకకర్తలు గారంట సత్యమగునె  
 గ్రంథమేదైన సరసమై క్రాలెనేని  
 తత్ప్రణేతయు గణ్యుండె ధన్యకవిగ.

32

ఓ

తే. పరమరుచిగ వంకాయలు వండుప్రోడ  
 భోక్తజనపాలి మెప్పును బొందఁదగినఁ  
 బసకాయలు బాగుగా వండనేర్పు  
 ప్రోడమాత్రము మెప్పును జొందఁదగఁడె.

33

ఆ. గద్యకావ్యమైనఁ బద్యకావ్యముమాడ్కిఁ  
 ప్రాథమై లిలోనఁ బరఁగునేని  
 గద్యకర్తగూడఁ బద్యకర్తవలెనె  
 ప్రాథకవియనఁదగు రసికులార. 34



తే. రసమునొలికించెడు వచనరచననెనఁగు  
 భవ్య “కృష్ణా” ఖ్యపత్రికా వ్యాససరణీఁ  
 బాఠకమనోహరంబయి పన్నె కెక్కు  
 నట్టికవిత చెప్పగలవా రరుదు నేడు. 35



ఆ. పద్య మల్లఁజాలువారెల్లఁ గవులైనఁ  
 గవుల లెక్కపెట్టఁగలమె మనము!  
 గరిటెద్రిప్పుమాత్ర ఘనపాచకులయైనఁ  
 బృథివిఁ బ్రతిగృహంబు భీమమయమె. 36

తే. మత్సరగ్రస్తుఁడైనట్టి మానవునకు  
 ఘనకృతియు హీనకృతిగానె కానిపించు  
 బచ్చకామెల్లజబ్బున్నవానికెల్ల  
 వస్తువులు పచ్చగానె కన్పట్టునట్లు. 37



అ. కవితలోనిగుణము గ్రహింపఁగల్గుట  
 కనుభవంబులేక యలవిగాదు  
 తినకయున్న రుచియు, దిగకున్న లోతును.  
 చెప్పఁగలమె మనము తప్పకుండ ? 38



తే. భక్తిరాజ్యాభిషిక్తుఁడౌ పరమయోగి  
 వరుల దూషణభూషణవాక్యములను  
 సరకు సేయక యానందసాగరమున  
 నోలలాడునట్లే కవియు నోలలాడు. 39

చే. అమరనది జగత్పావనియైనకరణి  
 సుకవితామృతవాహిని సకలలోక  
 నిరుపమోపకారిణియయి పరఃగుచుండు  
 గాన దానికి నానమస్కారశతము.

40

చే. నీదయావిశేషంబులేని తరుణమున  
 నీవిభుండె నోరు మెదల్పనేరఁడనఁగ,  
 నింక మాయవస్థను జెప్పనేల వేతె !  
 కాన సుకపుల సతతంబుఁ గరుణఁజూడు  
 సరససద్గుణాలంబ ! శ్రీశారదాంబ !

చే. ధనకనకవస్తువాహనతనిగోర ;  
 బ్రదికియున్నంతకాలంబుఁ బరమభక్తిఁ  
 దావకామలపాదాబ్జసేవనంబు  
 సేను సల్పునట్లు లనుగ్రహింపవమ్మ  
 సరససద్గుణాలంబ ! శ్రీశారదాంబ !

ఈ కవిరచించిన యితర గ్రంథములు.

1. పృథ్వీదశరిత్ర	0- 6-0
2. భీష్మమహిమ	0- 8-0
3. శ్రీరామచంద్రమూర్తి	0-12-0
4. ఈశ్వరతారావళి	0- 1-6
5. భారతమాతృవిలాపము	0- 3-0
6. రాజ్యప్రాప్తి	0- 6-0
7. ఆంధ్రమాతృస్తవము	0- 0-6

వెలువడఁబోవునవి.

8. గురుదక్షిణ.
9. రాఘవశతకము.
10. సావిత్రి.
11. వ్యాసమంజరి.
12. ఆంధ్రశివానందలహరి.















10599

